

1.Доброго дня, наші гості! Ось і прийшов цей святковий день.

2.На вулиці світить яскраве сонце, співають пташки, сонце пестить нас своїм золотим промінням.

1.Час летить невблаганно і змінює все, що нас оточує. Життєва дорога людини також мінлива і нелегка, несе в життя і сум, і радощі.

2.Все має початок і кінець. Не можна сказати, що закінчується дитинство наших учнів. Однак сьогоднішній день проводить невидиму межу між дитинством і юністю.

1. І саме той час прийшов до наших 4 класників.

(Під звуки музики заходять четвертокласники)

1.Травень, весняне світання,
Погляди наші дитячі.
Радість і смуток прощання
Ми в оченятах бачим.

2.Всі ми доросліші стали
І за чотири роки
Дуже багато пізнали,
Стали міцні і високі.

3.Час підійшов прощатись
З першою ланкою школи.
Тільки хвилин найкращих
Ми не забудем ніколи.

4.Першу прочитану книгу
Й перше записане слово,
Першу класну годину
Й друзів найперших коло.

5.Першу свою оцінку
Й вчителя перший погляд,
Усмішку його чарівну
Ми залишаєм на спогад.

6.Інші займуть наші парти,
Сядуть за ними писати,
Квіти у класі нашім
Іншим тепер поливати.

7.Добре й відмінно навчаймось,
Дружбу цінуймо міцну,
Всіх вчителів поважаймо,
Гідність гартуєм своєю.
Ну, а коли стане важко,
Чи вільний з'явиться час
Ми всі сюди завітаєм,
В цей незабутній клас.

(Пісня)

Ведучий.
Зібрались дружно ми на свято,
Сьогодні це в останній раз.
Ми рідну школу залишаєм
І переходим в 5-й клас.
Ведуча.
Багато доброго, нового
Життя відкриє ще для нас.
Як перша сходи́нка до нього,
Для всіх нас був 4-й клас.

Ведучий.
У нас усіх прощальний настрій,
Ми схвильовані украй.
Кажемо: «Середня школа — Здрастуй!
Початкова — прощай!»
Ведуча.
Тут усім турботу й ласку
Дарували повсякчас.
В дім оцей, неначе в казку,
Йшов уранці кожен з нас.

Ми всі були смішними малюками,
Коли зайшли уперше у свій клас,
Одержали ми зошит з олівцями,
За парту сіли перший в житті раз.

Є на світі краї́на,
Де щоранку лелеки
На сполоханих крилах
Нам приносять добро.
Є на світі краї́на,
Там дерева великі
І матусине слово
Зігріває теплом.

Є на світі краї́на,
Теплим сонцем зігріта,
Я за нею сумую,
Та нема вороття.
Рідна батьківська хата -
Найдорожча у світі
І маленька стежина,
Що веде у життя.

Учні.
Справа в тому, що сьогодні
Свято в нас велике,
І про все, що вже минуло,
Можна сміло говорити.
І про те, як на уроці
Зовсім не сиділось,
І задачі розв'язувати
Чомусь не хотілось.

, А про перші наші кроки
І круті стежинки

Нагадають вам, напевно,
Веселі смішинки.

Плететься учень до класу: червоний, мокрий! Падає на стілець, стогне:

— Ой, не можу, зараз вмру!

Підходить хлопчик, питає:

— Петрику, що сталося? Тобі погано?

— Ой, нема чим дихати, вмираю...

— Ти захворів?

— Не можу, ой, ой, змучився....

— Може, додому підеш? (Учень одразу сідає рівно).

— Ти що? Чуєш дзвоник на урок? Ось на уроці і відпочину.

Молитва школяра

Молився хлопчик Богу, Просив про допомогу:

— О Боженьку, не погуби!

Молю, благаю, так зроби,

Щоб Наполеон із Данії

Потрапив до Іспанії!

У Біле море щоб Дніпро

Впадав, молю, не в Чорне!

Бо на контрольній саме так

Я написав учора...

Прикметник у множині

— Придумайте речення, — Вчителька каже,

— З прикметником «чорний», Але в множині.

— Придумала! — радісно скрикнула Маша.

— Два негри скакали удвох на коні.

!

Урок природознавства

— Тварини — наші друзі,

Та треба пам'ятати,

Що мацати руками,

Тим більше цілувати, їх небезпечно, діти,

Бо можна захворіти! — Учителька повчала.

— Є прикладів чимало... -Катренко встав з-за парти

І каже:

— Це не жарт! Сусідка наша, Алла,

Кота все цілувала... — (Катренко просльозився),

Не витримав, сказився!

"Все не так просто..

Юлько, будемо дружити?

Буду твій портфель носити,

І додому проводити

, І від хлопців захищати!

— Добре, згода.

— То на здачу

Дай, перепису задачу!

.
* * *

Вчитель бережно розправив Зошита у Вови...

— Чом ти знову не поставив Знаки розділові?
— Ставив, — глянув той сміливо, — Як ви зошит брали. То вони, тоді, можливо, Десь повипадали?.

Учениця: Вересень щедро сонцем зігрітий,
В школу повсюди сходяться діти,
Квіти барвисті у них у руках,
Вогники щастя ясніють в очах.
В кожного радісна усмішка сяє,
Дзвоником першим їх школа вітає.

Входить дівчинка в костюмі Шкільного дзвоника.

У руках тримає дзвоник

Шкільний дзвоник: Дзінь-дзінь-дзінь! Пам'ятаєте, як я вперше покликав вас на перший у житті урок? Якими несміливими неумійками ви увійшли за своєю учителькою в клас? Як вчилися безшумно сідати і вставати з-за парт? А сьогодні я дзвоню для вас востаннє в четвертому класі. Вітаю вас із закінченням початкової школи.

Учениця: Пам'ятаємо і зараз, крізь роки,
Перші труднощі, гарний наш клас.
І веселі, цікаві уроки —

Як же швидко пролинув той час!

Презентація про шкільні роки учнів під звуки пісні (Дуже добре що у нас дружній веселий клас)

Учениця: Ой, мороки було з нами
Вчительці багато,
Як по сто слів за хвилину
Вчились ми читати.

Учениця: Швидко роки пролетіли
І в пам'яті спогад лише залишили.
Ми завжди згадаєм свій перший дзвінок,
В четвертому класі останній урок.

Ведуча: Від щирого серця дякуємо нашим учителям, вихователям та адміністрації школи за підтримку впродовж усіх чотирьох років навчання в школі.

пісня

6-й учень.

Чомусь сьогодні шкільний наш дзвінок
З жалем дзвенить, ніби плаче струмок.

Певно, сумує наш рідний дзвінок,
Що нас не покличе уже на урок.

7-й учень.

Разом з дзвіночком сумуємо й ми.
З ним і здружились, й зріднилися ми.
Якось незвично, що нас на урок
В клас початковий не кличе дзвінок.

Ведуча Щоб ви пам’ятали свій перший дзвінок першокласники вручать вам на згадку його маленьку копію

Першокласники:

Сьогодні на цьому святі

Четвертокласників ми вітаємо,

Щастя й успіхів бажаємо.

У вересневий світлий день

Ви прийшли до школи.

Школа радо стріла нас –

Вам дала просторий клас.

Мами вперше вас до школи

Точно так вели, як нас.

Не забудьте цього ніколи –

Першу вчительку і клас.

І дівчаток банти пишні,

І портфелики в руках,

Губки, наче стиглі вишні,

І цікавість у очах.

Хлопчики усі швиденькі

І рухливі, і меткі.

Ви були, як ми, маленькі,

А ось виросли які!

Фартушки, барвисті квіти,

Оченята золоті.

Всі: Хай щастить вам, милі діти,

І в навчанні, і в житті!

Першокласники пов’язують випусникам стрічки

"Випускник початкової школи"

Ведучий: На наше свято завітав наш давній знайомий. Він просить слова.

Буквар: Добрий день, діти! Які ви всі стали великі! Невже це ви були тими першокласниками, які брали мене до рук?

Спасибі, хлопчики, дівчатка,
Що Букваря на світле свято
Ви не забули запросити.
За шану я вам вдячний, діти.
В країну знань вам шлях відкрити
Я щиро всім допомагав.
Як з літер слово утворити,
Колись вас, першачків, навчав.
Ану ж бо, мої помічники-букви, допоможіть згадати, як це було.

Нумо, М, дай руку А,
Нумо, МА, дай руку МА.
МА і МА, а разом

Всі: Мама.

Ведуча: Від дня вашого народження поруч з вами була найкраща, найрідніша людина – мама. Це перше слово, яке кожен з нас вимовив у своєму житті. Мама! Це вона тримала тремтячу вашу ручку, коли ви вперше переступили поріг другої вашої домівки – школи. Це вона, єдина й найрідніша людина, з якою ми ділимося своїми радощами й невдачами. Погляньте на своїх мам. У їхніх очах відбиваються всі почуття, як на чистому аркуші паперу – і безмежна, всепробачаюча любов, радість, хвилювання за вас, віра у вас. І ця віра вселяє у вас надію, сили, робить вас чистішими, справедливішими, людянішими.

Учень: На світі добрих слів живе чимало
Та всіх добріше і ніжніш одне –
Із двох складів простеньке слово "мама",
Й немає слів рідніших, ніж оце!

Учень: Мамо рідна! Квіти ці тобі,
Щоб не гасло сонце у журбі.
Кожну крапельку душі до дна,
Щоб ніколи не була сумна.

Четвертокласниця Виводить за руку першокласницю

Я бажаю тобі гарно вчитись і ніколи не лінитись, Бо найкраще тому в світі жити, хто з науками вміє дружити. Хай для тебе лиш сонечко сяє, хай біда тебе завжди минає, З усіма будь ласкава й привітна, будь знаннями своїми примітна. Естафету ти нашу прийми – в перший клас тільки з радістю йди. Я від всіх бажаю удачі і щасливої, гарної вдачі!

Майбутня першокласниця

Ми вас всіх не підведемо, в перший клас сюди прийдемо, Обіцяєм гарно вчитись, з вами радістю ділитись. А якщо нам буде туго – до вас прийдем, як до друга. Ви нас завжди захищайте, малюкам допомагайте!
Ведуча

Першокласники обіцяють гарно вчитись, а що ж пообіцяють четвертокласники?

Клятва четвертокласників

Ми, учні 4 класу, йдучи до середньої школи, обіцяємо:

*Прибігати до школи на перший урок з очима, що палають від допитливості.

– Обіцяємо!

*Із вовчим апетитом «поглинати» всі знання і «перетравлювати» їх до кінця, щоб не гальмувати.

▪ Обіцяємо!

*Підтримувати вогонь любові та поваги до вчителів та адміністрації.

– Обіцяємо!

*Із гідністю донести високе звання учня Староосотської філії до закінчення навчання.

– Обіцяємо! Обіцяємо! Обіцяємо!

1.Ми тепер йдемо у 5 клас,

Далі будемо продовжувати вчитись,

Але хоч зустрінемось не раз,

Цьому більше вже не повторитись.

3.Як сьогодні сумно всім –

Прощаємось ми з рідним класом,

Бо це домівка наша, рідний дім,

Та прийдемо сюди ми з часом.

4.Школо наша початкова,

Прощавай і будь здорова.

Нових діточок стрічай

Та про нас не забувай.

Звучать слова Пісні Кружиться ,Кружиться вальс над землею

Учні танцюють вальс

4-а дитина.

Та ми вже доросліші стали в цю мить

І хочем хороше на згадку лишити.

Забудьте всі пустощі наші, жалі,

Пробачте нам, рідні, ми були малі.

Швидко мов птахи 4 роки пролетіли

І в пам'яті спогади тільки залишим

ми завжди згадаєм свій перший дзвінок
і 4 класу останній урок.

Ми тепер ідемо в п'ятий клас,
Далі будемо продовжувати вчитись.
Але хоч зустрінемось не раз,
Цьому більше вже не повторитись.
І більше не буде тут нашого крику,
І діти інші знову з'являться тут.
Так було завжди, так буде довіку,
До вас усі в гості прийдуть.

Як сьогодні сумно всім,
Прощаємось ми з рідним класом.
Бо це наша домівка, рідний дім,
Та прийдемо сюди лише з часом.
Розлучаємось ми сьогодні з ним,
Не забути цього класу нам ніколи,
Адже став для нас він дорогим
З першого уроку у цій школі.

Тут чотири роки всі ми разом йшли,
Хвилювання й радість поділяли.
Разом і навчались, і росли,
День народження всі дружно відзначали.
Сьогодні тривожний і радісний день,
Зібрались ми всі в цьому залі,
Читаєм вірші і співаєм пісень,
Ми зовсім дорослі вже стали.

Танець «Дощик» № 36

Хмарка біла-біла в небі голубім,
Раптом потемніла і почувся грім.
Дощик не барився, він співав пісні,
У вікно настукував мені.

Приспів:

Дощик капає зі стріхи, «кап, кап, кап»,
Я ступаю тихо-тихо, «кап, кап, кап»,
Сумно йти мені по суші, «кап, кап, кап»,
Я гуляю по калюжах, «кап, кап, кап».

Крапельки сріблясті, дощику привіт!
Умивають рясно цілий білий світ.
Всім навколо сумно – я одна сміюсь,
Я дощу ні краплі не боюсь!

Приспів 3 р

Кап, кап, кап.../ Зр

Тут ми вперше вчилися писать,
Малювати, думать, ставить плями,

Перші букви у склади складать,
І весь клас наш повнився піснями.
Тут ми вивчили іменник, дієслово,
Дії з дробами навчилися складати.
Знаєм точно, з правил не викинеш слова,
Лиш тоді отримаєш «дванадцять».
Школа наша початкова,
Прощай і будь здорова.
Нових діточок стрічай
Та й про нас не забувай.
1-й учень.
Спасибі скажемо усім,
Хто навчив любити цей дім,
Ту вулицю, де ми живем,
Все, що Україною зовем.
Спасибі всім, хто дбав про нас —
У цей цікавий, гарний час.
Всі. Спасибі! Спасибі! Спасибі!

Вальс випусників «Школо, прощай» № 32

Вчитель.
Дорогі діти, шановні батьки, гості. Сьогодні у нас незвичайний день — прощання з початковою школою. Чотири роки ми з вами разом піднімалися першими східцями Країни Знань. Вчилися читати, писати, рахувати, дружити, жити за правилами рідного шкільного дому. Непростими були чотири перші шкільні вершини. Хто стрімко і рвучко піднімався до них, хто довго і невпевнено долав перешкоди на шляху, відчуваючи чийсь допомогу.
І ось сьогодні називають вас таким вагомим словом «випускники». Нехай буде безхмарним ваше життя, навчання легким, доля щасливою на своїй квітучій землі, поміж рідних людей.

Спілкувалися ми довго,
Розлучатися вже час.
Та не будем сумувати —
Все попереду у вас!
Ще попереду канікули —
Найвеселіші деньки.
На вас чекає п'ятий клас, дев'ятий,
Дванадцятий чекає теж, авжеж.
Розумнішайте й добрішайте,
І мене не підводьте теж.
Ось і закінчується наше свято. На згадку про закінчення початкової школи хочу вручити вам ,
дорогі діти , дипломи випусника.

Я думаю, що ми не назавжди прощаємось із вами. Будемо зустрічатись, цікавитись справами, інколи обмінюватись посмішкою, але більше ніколи я, як господарка, не зайду до вашого класу, ніколи не запитаю уроку. Я твердо впевнена, що ви і у старшій школі будете гарно вчитися, виростете справжніми людьми. Щасливої вам долі!

ActionTeaser.ru - тизерная реклама

Звучить пісня побажання № 39

І, якщо колись вам сумно стане,
На очах сльоза,
Заспівайте пісню разом з нами -

І мине гроза.
Пам'ятай, що кожного чекає
Сто доріг в житті,
Тільки щастя більшого не має,
Ніж назад прийти!

Приспів:
Ми бажаєм в кожную хату
Щастя і добра!
Гарним людям, добрим людям -
Сонця і тепла!
Хай душа дзвенить струною
Зранку й до зорі!
Хай обходять стороною
Біди і жалі!

І, якщо колись вам сумно стане
Від усяких бід,
Заспівайте пісню разом з нами
Й вас почує світ.
Пам'ятай, що кожного чекає
Сто доріг в житті,
Тільки щастя більшого не має,
Ніж назад прийти!

Приспів. (3)

Є на світі країна,
Де щоранку лелеки
На сполоханих крилах
Нам приносять добро.
Є на світі країна,
Там дерева великі
І матусине слово
Зігріває теплом.

Приспів:
Країна, де завжди поруч
Диво казка
Країна, мене поклич
Назад, будь-ласка.
Там дитинства золоті літа
І мама зовсім молода.

Є на світі країна,
Теплим сонцем зігріта,
Я за нею сумую,
Та нема вороття.
Рідна батьківська хата -
Найдорожча у світі
І маленька стежина,
Що веде у життя.

Приспів. (2)

Дзвоник золотий усіх скликає
На літо заснув порожній клас.
Дзвоник золотий іще не знає.
Що йому дзвенить останній раз.

Приспів:

Дзілінь-дзілінь—останній дзвоник кличе,
дзілінь-дзілінь - веселі всіх обличчя,
Нам сонечко засяє
Канікули чекають.

Хмари голубі у небі тануть
Зоряні дощі в долоні б'ють.
Вже випускники дорослі стали
На урок останній раз ідуть.

Приспів...

Школо не сумуй я повернуся
За літо помітно підросту.
На уроці щиро посміхнуся
І до класу радісно зайду.

Приспів....

Тисячу думок на один урок,
Тисячу книжок, скоро вже дзвінок.
Ми разом весь час, друзі, рідний клас,
Знає кожен з нас – Це найкращий час.
У цікавий світ
Кличе нас зоря навчання...

Приспів:

Дякую тобі, рідна школо!
Ти мій другий дім, – друзів коло.
Крила – це знання, літати будем,
Своїх вчителів не забудем.

Відкривали ми будучи дітьми
Загадковий світ і думок політ.

Швидко плине час, зошити й книжки,
Нині свято в нас – Ми випускники!

Школо, почекай,

Хочу бути тут назавжди...

Приспів (2)

Четвертокласниця

Я бажаю тобі гарно вчитись і ніколи не лінитись, Бо найкраще тому в світі жити, хто з науками
вміє дружити. Хай для тебе лиш сонечко сяє, хай біда тебе завжди минає, З усіма будь ласкава
й привітна, будь знаннями своїми примітна. Естафету ти нашу прийми – в перший клас тільки з
радістю йди. Я від всіх бажаю удачі і щасливої, гарної вдачі!

Майбутня першокласниця

Ми вас всіх не підведемо, в перший клас сюди прийдемо, Обіцяєм гарно вчитись, з вами
радістю ділитись. А якщо нам буде туго – до вас прийдем, як до друга. Ви нас завжди
захищайте, малюкам допомагайте!

- Першокласники обіцяють гарно вчитись, а що ж пообіцяють четвертокласники?

Клятва четвертокласників

Ми, учні 4 класу, йдучи до середньої школи, обіцяємо:

*Прибігати до школи на перший урок з очима, що палають від допитливості.

– Обіцяємо!

*Із вовчим апетитом «поглинати» всі знання і «перетравлювати» їх до кінця,
щоб не гальмувати.

- Обіцяємо!

*Підтримувати вогонь любові та поваги до вчителів та адміністрації.

– Обіцяємо!

*Із гідністю донести високе звання учня Староаврамівської школи до закінчення навчання.

– Обіцяємо! Обіцяємо! Обіцяємо!

Вчитель: За час навчання в початковій школі ви вчилися читати, писати, рахувати, думати, творити. І частину ваших робіт, малюнків, зошитів ми зібрали у папки на згадку про перші роки навчання. Збережіть їх до самого випуску, а може і на все життя.

(Вручення папок)

Слово вчителя до дітей, батьків.

Слово батьків до дітей.

Заключні слова учнів

1.Ми тепер йдемо у 5 клас,
Далі будемо продовжувати вчитись,
Але хоч зустрінемось не раз,
Цьому більше вже не повторитись.

2.Батато доброго, нового,
Життя відкриє ще не раз
Як перша сходинка до нього
Для всіх нас буде перший клас!

3.Як сьогодні сумно всім –
Прощаємось ми з рідним класом,
Бо це домівка наша, рідний дім,
Та прийдемо сюди ми з часом.

4.Школо наша початкова,
Прощавай і будь здорова.

Нових діточок стрічай

Та про нас не забувай.

Обладнання: стелаж для виставки.

Технічні засоби: музичний центр.

Хід свята

Ведуча: Доброго дня вам, дорогі наші батьки, вчителі та шановні гості! Ми раді вітати вас на нашому святі.

Учениця: Добро хай панує у вашому домі

І мир нехай буде завжди!

Здоров'я міцного і щедрої долі –

На довгі, на довгі роки!

Ведучий: Сьогодні у нас радісний, але трохи й сумний день.

Ведуча: Радісний – бо ми дорослішаємо, а сумний – бо прощаємося з початковою школою, з нашим затишним куточком, в якому ми раділи і сумували, плакали і сміялися цілих чотири роки, прощаємося з нашою вчителькою, яка віддала нам свою любов і ласку.

Учениця: Скільки зустрічали

Свят у цьому залі,

А такого свята

Ми іще не знали.

Учень: І сумне, й веселе

В нас сьогодні свято:

Будуть нас у п'ятий

Клас випроводжати.

Учениця: Де рідна хата, вишень два ряди,

Запалахкотіли ще осінні квіти.

Сказала мати: "В школу, сину, йди!"

Сказала мати: "Вчіться, діти!"

Учень: Вересень... Стежка до школи.

Дзвонить веселий дзвінок.

І через луг, і через поле

Сонце спішить на урок.

*Звучить пісня "Перший дзвінок", муз. А.Рудянського,
сл. М.Коротовського, переклад І.Складаного*

Учениця: Сміх навкруги розсипає
Дружна учнівська сім'я.
Нас біля школи зустріла
Вчителька перша моя.

Учень: Наче весела родина,
Всі ми зайшли в світлий клас.
Саме тоді й почалося
Нове життя у всіх нас.

Учениця: Вересень щедро сонцем зігрітий,
В школу повсюди сходяться діти,
Квіти барвисті у них у руках,
Вогники щастя ясніють в очах.
В кожного радісна усмішка сяє,
Дзвоником першим їх школа вітає.

Входить дівчинка в костюмі Шкільного дзвоника.

У руках тримає дзвоник

Шкільний дзвоник: Дзінь-дзінь-дзінь! Пам'ятаєте, як я вперше покликав вас на перший у житті урок? Якими неслівними неумійками ви увійшли за своєю учителькою в клас? Як вчилися безшумно сидати і вставати з-за парт? А сьогодні я дзвоню для вас востаннє в четвертому класі. Вітаю вас із закінченням початкової школи.

Звучить пісня "Вчать у школі", сл. М.Пляцковського

Учениця: Пам'ятаємо і зараз, крізь роки,
Перші труднощі, гарний наш клас.
І веселі, цікаві уроки –
Як же швидко пролинув той час!

Учень: Як зустрів нас учитель,
Вірний друг у навчанні!
Він навчав нас труднощі долати,
Щоб було нам легше у житті.

Учениця: Вчителько перша!
Зібрались ми нині,
Щоб дяку і шану віддати тобі
За ласку, за мудрість,

Бо в кожній дитині

Ти частку душі залишила навек.

Звучить пісня "Сонечко встає", сл. А.Малишка, муз. П.Майбороди

Учень: Спасибі Вам, дорога вчителько,
За добру науку,
За паличку першу і першу букву,
За перше слово і першу казку,
За Вашу тривогу й Вашу ласку.
Ми пам'ятатимемо довгі роки
Мудрі й повчальні Ваші уроки.

Учениця: Ой, мороки було з нами
Вчительці багато,
Як по сто слів за хвилину
Вчилися ми читати.

Учень

Учениця: Швидко роки пролетіли
І в пам'яті спогад лише залишили.
Ми завжди згадаєм свій перший дзвінок,
В четвертому класі останній урок.

Ведуча: Від щирого серця дякуємо нашим учителям, вихователям та адміністрації школи за підтримку впродовж усіх чотирьох років навчання в школі.

Перша вчителька дякує за теплі слова, мовлені на її адресу

Учителька: Любі діти! Дорогі батьки!

Як одна прекрасна мить пролетіли чотири роки навчання в початкових класах. Шкода розлучатися з вами. Ми здружилися. Разом раділи і сумували, переживали успіхи і невдачі.

Спасибі вам, діти, що розуміли, як важливо вчитися.

Спасибі і батькам, які допомагали вас навчати: розв'язували задачі, писали диктанти, читали книжки.

Це перший крок.

А попереду ще вісім років.

Отож навчайтеся, батьки.

І кожен день робіть уроки!

Бажаю вам сміливо крокувати далі нелегкою стежиною шкільної науки, не схиляючись перед труднощами.

Всього вам найкращого!

*Виступають директор, заступник директора школи
з навчально-виховної роботи*

Ведучий: На наше свято завітав наш давній знайомий. Він просить слова.

Буквар: Добрий день, діти! Які ви всі стали великі! Невже це ви були тими першокласниками, які брали мене до рук?

Спасибі, хлопчики, дівчатка,

Що Букваря на світле свято

Ви не забули запросити.

За шану я вам вдячний, діти.

В країну знань вам шлях відкрити

Я щиро всім допомагав.

Як з літер слово утворити,

Колись вас, першачків, навчав.

Ану ж бо, мої помічники-букви, допоможіть згадати, як це було.

Нумо, М, дай руку А,

Нумо, МА, дай руку МА.

МА і МА, а разом

Всі: Мама.

Ведуча: Від дня вашого народження поруч з вами була найкраща, найрідніша людина – мама. Це перше слово, яке кожен з нас вимовив у своєму житті. Мама! Це вона тримала тремтячу вашу ручку, коли ви вперше переступили поріг другої вашої домівки – школи. Це вона, єдина й найрідніша людина, з якою ми ділимося своїми радощами й невдачами. Погляньте на своїх мам. У їхніх очах відбиваються всі почуття, як на чистому аркуші паперу – і безмежна, всепробачаюча любов, радість, хвилювання за вас, віра у вас. І ця віра вселяє у вас надію, сили, робить вас чистішими, справедливішими, людянішими.

Учень: На світі добрих слів живе чимало,

Та всіх добріше і ніжніш одне –

Із двох складів простеньке слово "мама",

Й немає слів рідніших, ніж оце!

Учениця: Яке красиве, миле слово "мама",

Все на землі від материнських рук.

Вона нас, впертих й дуже неслухняних,

Добра навчала – вищої з наук!

Учень: Мамо рідна! Квіти ці тобі,

Щоб не гасло сонце у журбі.

Кожну крапельку душі до дна,

Щоб ніколи не була сумна.

Учениця: Матусю рідненька, найкраща, єдина,

Щоб ти не хилилась ніколи в журбі.

І сонце, і зорі, і даль журавлину

Діти дарують тобі.

І в осінь, і взимку, весною і влітку,

Щоб щастя й здоров'я у тебе було.

Уклін тобі, рідна матусю-лебідко,

За молодість нашу, за ласку й тепло.

Діти вручають мамам квіти, виконують пісню про маму

Ведучий: Поруч з нами всі ці роки був і тато. Батько - голова сім'ї, сила і гордість. Його руки все вміють, усе можуть. Тепло батьківської любові зігріває нас у люті морози й заметілі. Низький уклін вам, дорогі наші татусі. Всі ці роки ви нам допомагали вчитися, підтримували нас, давали добрі поради, цікавилися нашим шкільним життям, вчили нас любити школу, вчительку, Україну. І тому в цей святковий і чудовий день...

Учениця: Нехай вам сонце ллє тепло до ніг,

Радості вам, щастя і здоров'я

На роки, на довгий, довгий вік!

Учень: Ми до батька сказати хочем слово,

І привітати хочем від душі,

Подарувати всім пісні чудові,

Найкращі прочитати вам вірші.

Діти співають веселі пісні

Ведуча: Сьогодні випускників прийшли привітати ті, кого зовсім недавно вели за руку в школу – наші першокласники.

Першокласники:

Сьогодні на цьому святі

Четвертокласників ми вітаємо,

Щастя й успіхів бажаємо.

У вересневий світлий день

Ви прийшли до школи.

Школа радо стріла нас –

Вам дала просторий клас.

Мама вперше вас до школи

Точно так вели, як нас.

Не забудьте цього ніколи –

Першу вчительку і клас.

І дівчаток банти пишні,

І портфелики в руках,

Губки, наче стиглі вишні,

І цікавість у очах.

Хлопчики усі швиденькі

І рухливі, і меткі.

Ви були, як ми, маленькі,

А ось виросли які!

Фартушки, барвисті квіти,

Оченята золоті.

Всі: Хай щастить вам, милі діти,

І в навчанні, і в житті!

Першокласники пов'язують випусникам стрічки

"Випускник початкової школи"

Учениця: Ми тепер йдемо у п'ятий клас,

Далі будемо продовжувати вчитись,

Але хоч зустрінемося не раз,

Цьому більше вже не повторитись.

Учень: І більше не буде тут нашого крику,

І діти інші знову з'являться тут.

Так було завжди, так буде довіку,

До вас усі в гості прийдуть.

Учениця: Ми станемо трішки розумніші, старші,

Й багато в житті треба ще зрозуміть.

Дорогий четвертий клас і повчання всі-всі ваші

Ми не забудемо навіть на мить.

Учень: Найсвітліша дорога у світі –

Це дорога до знань, до школи.

Пам'ятайте це, любі діти,

Не забудьте цього ніколи.

І хоч вчитись нелегко буває,

Та наука завжди хороша.

Кожна в світі людина знає,

Що знання – це найлегша ноша.

Учениця: Ми привітаємо тат і мам,
Що їхні діти вже пройшли початок.
Бажання ділим на всіх,
Хай буде з вами щастя й сміх.

Учень: Багато доброго, нового
Життя відкриє ще для нас.
Як перша сходинка до нього,
Для всіх нас буде п'ятий клас!

Звучить пісня "Рідна школа", слова В.Вікторова,

музика Д.Кабалевського

Учениця: Як сьогодні сумно всім –
Прощаємось ми з рідним класом.
Бо це домівка наша, рідний дім,
Та прийдемо сюди ми з часом.

Учень: Школо наша початкова,
Прощавай і будь здорова.
Нових діточок стрічай
Та й про нас не забувай